

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/839/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6413206109
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6413206109.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľov: 1. V. M., narodená XX. XX. XXXX, bytom XXX XX S. A. XXX, 2. W. M., narodený XX. XX. XXXX, bytom XXX XX S. A. XXX, obaja zastúpení splnomocneným advokátom : Mgr. Peter Reo, Advokátska kancelária 811 03 Bratislava, Partizánska 2, proti odporcom : 1. F. P., narodený XX. XX. XXXX, bytom XXX XX A., S. XXX/XX, 2. Z. P., narodená XX. XX. XXXX, bytom XXX XX A., S. XXX/XX, obaja zastúpení splnomocnenou advokátkou : JUDr. Hana Kováčiková, PhD., 811 07 Bratislava, Odborárske námestie 3, 3. KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s., Vienna Insurance Group, sídlo Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava 1, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 2 439,52 € s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľov zo dňa 24. 09. 2013 proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 9C/77/2013-26 zo dňa 06. 08. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v časti, v ktorej návrh navrhovateľov zamietol a rozhodol o náhrade trov konania z r u š u j e a vec vracia na ďalšie konanie.

V časti, v ktorej konanie do sumy 1 775,64 € spolu s 9% úrokom z omeškania ročne odo dňa právoplatnosti rozsudku až do zaplatenia zastavil, zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd konanie čiastočne zastavil a to do sumy 1 775,64 € spolu s 9% úrokom z omeškania ročne odo dňa právoplatnosti rozsudku do zaplatenia, ďalším výrokom návrh navrhovateľov zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že navrhovatelia v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť odporcom v 1. a 2. rade trovy konania v sume 525,65 € na účet splnomocneného právneho zástupcu odporcov do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Odporcovi v 3. rade náhradu trov konania nepriznal. V časti, v ktorej okresný súd návrh zamietol v odôvodnení uviedol, že z produkovaných listinných dôkazov mal jednoznačne preukázané, že náklady spojené s pohrebom a náklady na zriadenie pomníka a náhrobnej dosky vynaložili navrhovatelia v 1. a 2. rade. Z predložených listinných dôkazov mal tiež za to, že náklady spojené s pohrebom, ktoré boli vyúčtované pohrebnou službou, predstavovali sumu 744,28 €. Z ďalšieho listinného dôkazu predloženého navrhovateľmi, a to faktúry č. PF 001 zo dňa 07. 05. 2010 splatnej 30. 07. 2010 mal súd preukázané, že dodávateľ Q. P. - Kamenárstvo P., N. A., V. XX, vyfakturoval dodanie a zriadenie pomníka a náhrobnej dosky v sume 3 950,80 €. Navrhovatelia v konaní ale neprodukovali žiaden listinný dôkaz o tom, že reálne takúto sumu vynaložili za účelom zriadenia náhrobnej dosky a pomníka a jeho osadenie. Neposkytli listinný dôkaz o úhrade takejto sumy a nenavrhlí v konaní ani žiadny dôkazný prostriedok na preukázanie tvrdení, že reálne takéto náklady na zriadenie pomníka vynaložili. Súd mal preukázané, čo nerozporovali ani účastníci konania, že titulom primeraných nákladov spojených s pohrebom bolo poskytnuté plnenie pre navrhovateľov v sume 2 312,56 €, a to dňa 08. 06. 2010 a 10. 06. 2010. Odporca v 3. rade, teda dobrovoľne plnil sumu 2 312,56 €. Z takéhoto plnenia suma 744,28 € predstavuje preukázateľné náklady účtované pohrebnou službou, ktorá poskytovala služby spojené so zabezpečením pohrebu a zvyšná časť poskytnutého plnenia v rozsahu 1 568,28 € predstavuje ďalšie náklady, to znamená, náklady na zriadenie pomníka a náhrobnej tabule. Pokiaľ právny zástupca navrhovateľov argumentoval rozhodovacou činnosťou súdov, že je prekonaná maximálna suma náhrady na zriadenie pomníka určená vykonávacím predpisom k

Občianskeho zákonníku, a to Nariadením vlády č. 87/1995 Zb. v §-e 2, tu je potrebné uviesť, že v prospech navrhovateľov nad rámec tejto sumy bolo poskytnuté dobrovoľné plnenie v sume 904,40 €. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd považoval dobrovoľne poskytnuté plnenie zo strany navrhovateľa, za plnenie poskytnuté v primeranom rozsahu a návrh navrhovateľov aj z týchto dôvodov zamietol.

Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie v zákonom stanovenej lehote navrhovatelia. Uviedli, že súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd nespochybnil alebo nevyvrátil argumenty navrhovateľov prednesené počas konania, týkajúce sa povinnosti nahradiť im náklady spojené s pohrebom vo výške primeranej okolnostiam, regiónu a zvyklostiam. Len konštatoval, že plnenie bolo poskytnuté v primeranom rozsahu bez toho, aby tento svoj záver nejakým spôsobom odôvodnil alebo uviedol, príp. akými úvahami bol vedený k tomu, aby takéto rozhodnutie vydal. V rozsudku teda nie je zdôvodnené, akým spôsobom otázku primeranosti prvostupňový súd skúmal.

Navrhovatelia v konaní predložili ako dôkaz fotografiu vyhotoveného pomníka, ktorý bol na hrobe poručiteľky osadený, čo je nezvratný dôkaz o tom, že takýto pomník bol nielen vyhotovený a osadený, ale zároveň boli aj zaplatené všetky náklady zhotoviteľa pomníka a náhrobnej dosky, ktorý by inak pomník a náhrobnú dosku nenainštaloval.

Výrok rozsudku je zmätočný a nevykonateľný, keď súd uvádza, že konanie, na základe návrhu navrhovateľov na čiastočné späťvzatie čiastočne zastavuje do sumy 1 775,64 € spolu s 9% úrokom z omeškania ročne odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, ale zároveň ďalším výrokom celý návrh navrhovateľov zamietol. Nie je možné, aby o návrhu súd rozhodol dvoma spôsobmi naraz, teda, aby konanie v požadovanej časti zastavil a zároveň v tej istej časti návrh zamietol.

Žiadali rozsudok okresného súdu zmeniť a návrhu do sumy 663,88 € vyhovieť.

Odporcovia v 1. a 2. rade vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedli, že navrhovatelia v konaní v súvislosti s obstaraním pohrebu W. M. a inštaláciou pomníka na jej hrob vynaložili náklady v celkovej sume 4 695,08 €. Tieto tvrdenia preukazovali listinnými dôkazmi, a to faktúrou č. PF 001 zo dňa 07. 05. 2010, dodávateľa Q. X - Kamenárstvo P. za dodanie a inštaláciu pomníka a náhrobnej dosky v sume 3 950,80 €, objednávka pohrebničníctva na pohrebné služby a doklad o zaplatení 744,28 € za služby spojené s pohrebom. Navrhovatelia nepochybne mohli a mali súdu preukázať, že náklady na dodanie pohrebnej dosky a zriadenie pomníka skutočne vynaložili. Predložili len dodávateľskú faktúru. Predloženou faktúrou teda nepreukázali, že uplatnené plnenie bolo skutočne dodané dodávateľovi a za akú cenu.

Navrhovatelia od začiatku v konaní postupujú zmätočne a svojimi procesnými návrhmi znepriehľadňujú celé konanie. Súd napriek tomu správne zistil všetky relevantné okolnosti prípadu, ktoré náležite posúdil. Súdom zistený skutkový stav zodpovedá skutočnému priebehu udalostí a okolností, za ktorých došlo k vzniku nároku navrhovateľov na plnenie.

Súd vec správne právne posúdil, a to aplikovaním ust. § 449 ods. 2 a 3 OZ, § 2 ods. 1 Nariadenia 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ, § 101 ods. 1, 2 a 3 zák. č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení.

Navrhovateľom deklarované náklady takmer v sume 4 000 € na zriadenie pomníka nepovažujú odporcovia za primerané ani pomerom navrhovateľov, ani zvyklostiam, ani danému regiónu. Navrhovatelia nepreukázali, koľko v skutočnosti za pomník zaplatili. Prvostupňový súd náležitým spôsobom vysvetlil, že dôvodom zamietnutia návrhu nie je skutočnosť, že nerešpektuje súčasnú rozhodovaciu prax, ale skutočnosť, že navrhovatelia nepreukázali, čo vynaložili na zriadenie pomníka, teda v tomto smere neunesli dôkazné bremeno.

V časti, v ktorej okresný súd uviedol, že návrh navrhovateľov zamietla, ide zrejme o chybu v písaní, pretože správne mal výrok znieť: „Súd návrh navrhovateľov vo zvyšku zamietla“.

Odporcovia v 1. a 2. rade žiadali rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Odporca v 3. rade vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že s poukazom na ust. § 101 ods. 3 zák. č. 461/2003 je určená suma náhrady nákladov najviac 2 324,40 €. V súdnej veci teda bolo maximálne plnené náklady spojené s pohrebom, pretože odporca v 3. rade zaplatil navrhovateľom sumu 2 255,56 €, teda sumu vyššiu ako je maximálne plnenie v zmysle príslušných ustanovení. Žiadal rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

V dôsledku podaného odvolania krajský súd vec v medziach daných ust. § 212 ods. 1 OSP prejednal a rozsudok okresného súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) OSP zrušil, a podľa ust. § 221 ods. 2 OSP vrátil na ďalšie konanie z týchto dôvodov :

Navrhovatelia podaným návrhom žiadali zaplatiť sumu 2 439,52 €. V ďalšom, písomným podaním zo dňa 08. 07. 2013 vzali návrh na začatie konania v časti späť a to do sumy 1 775,64 € spolu s 9% úrokom z omeškania odo dňa právoplatnosti rozhodnutia do zaplatenia. Napadnutým rozsudkom okresný súd konanie o zaplatenie sumy 1 775,64 € spolu s 9% úrokom z omeškania ročne odo dňa právoplatnosti rozhodnutia až do zaplatenia zastavil. Ďalším výrokom okresný súd návrh navrhovateľov zamietol.

Podľa ust. § 164 OSP súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zjrejmé nesprávnosti. O návrhu na opravu súd rozhodne do 30 dní od jeho podania. O oprave vydá opravné uznesenie, ktoré doručí účastníkom. Pritom môže odložiť vykonateľnosť rozsudku na čas, kým opravné uznesenie nenadobudne právoplatnosť.

Podľa ust. § 166 ods. 1 OSP, ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania, o trovách konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže účastník do pätnástich dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu.

Podľa ust. § 166 ods. 2 OSP. o návrhu na doplnenie rozsudku súd rozhodne do 30 dní od jeho podania. Doplnenie urobí súd doplniacim rozsudkom, pre ktorý platia obdobne ustanovenia o rozsudku. Ak súd nevyhovie návrhu účastníka na doplnenie rozsudku, uznesením návrh zamietne.

Podľa ust. § 156 ods. 4 OSP len čo súd vyhlási rozsudok, je ním viazaný.

V súdnej veci súd vyhlásil rozsudok na pojednávaní dňa 06. 08. 2013 tak, že „Súd návrh navrhovateľov zamietá“ (zápisnica o pojednávaní zo dňa 06. 08. 2013; č. l. 20-22 spisu).

Rozsudok sa vyhlasuje vždy verejne, pretože táto povinnosť vyplýva z ústavy, bez verejného vyhlásenia rozsudku chýba štádium rozhodovacieho procesu, ktorého vynechanie je porušením ústavnosti so všetkými z toho vyplývajúcimi dôsledkami. Súd je viazaný rozhodnutím, ktoré musí vyhlásiť v okamihu jeho vyhlásenia. Ak potom súd vyhlásil rozsudok v znení: „Súd návrh navrhovateľov zamietá“, je viazaný týmto vyhláseným rozhodnutím.

Navrhovatelia vzali návrh na začatie konania v časti, v ktorej sa domáhali zaplatenia sumy 1.775,64 € s prísl. späť, v tejto časti napadnutým rozsudkom okresný súd konanie zastavil (výrok rozsudku „Súd konanie čiastočne zastavuje čo do sumy 1 775,64 € spolu s 9% úrokom z omeškania ročne odo dňa právoplatnosti rozsudku až do zaplatenia“). Ďalším výrokom okresný súd viazaný vyhlásením rozhodnutím návrh zamietol. Výrok napadnutého rozsudku okresného súdu je zmätočný. Ak súd v časti konanie zastavil v dôsledku späťvzatia návrhu mal správne návrh navrhovateľov zamietnuť vo zvyšku žalovanej sumy v súdnej veci sumy 663,88 €. Z hľadiska delenia rozsudkov v súdnej veci súd rozhodol rozsudkom odcudzujúcim na plnenie. Rozsudok, ktorým súd návrhu vyhovie (a to čo aj len čiastočne), poskytuje súdnu ochranu navrhovateľovi tak, že potvrdzuje jeho právo, prípadne sa podieľa na vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností. Súd musí rozhodnúť o celej prejednáwanej veci bez ohľadu na to, či rozhodne v prospech alebo v neprospech navrhovateľa alebo rozhoduje čiastočne tak, že vyhovie návrhu a čiastočne tak, že návrh zamietne (viď ust. § 152 ods. 2 OSP).

Ak mal okresný súd za to, že návrh navrhovateľov zamietá, tento návrh mohol zamietnuť len do sumy, ktorá prevyšuje sumu 1 775,64 € (v tejto časti súd konanie v dôsledku späťvzatia návrhu zamietol) a potom výrok rozsudku okresného súdu mal byť formulovaný spôsobom, aby bolo zjrejmé, bez možnosti akéhokoľvek spochybniteľného výkladu, v akej časti súd návrh zamietol (teda vo zvyšku, resp. určením sumy). V súdnej veci tak ale okresný súd neurobil. Uvedené pochybenie okresného súdu nebolo možné napraviť opravou (§ 164 OSP), pretože sa nejedná o zjrejmú chybu v písaní, prípadne inú zjrejmú nesprávnosť. Tiež nebolo možné uvedené pochybenie napraviť postupom podľa ust. § 166 ods. 1 OSP,

pretože sa nejedná o prípad „ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania, o trovách konania alebo o predbežnej vykonateľnosti“.

Podľa ust. § 449 ods. 2 OZ pri usmrtení sa uhradzujú aj primerané náklady spojené s pohrebom, pokiaľ neboli uhradené pohrebným poskytnutým podľa predpisov o nemocenskom poistení.

Pokiaľ ide o primerané náklady na pohreb, určuje ustanovenie § 2 vyhl. č. 87/1995 Z. z., že tieto náklady sa určia podľa pracovnoprávných predpisov upravujúcich zodpovednosť za škodu pri pracovných úrazoch a chorobách z povolania. Pokiaľ ide o náhradu nákladov na zriadenie pomníka, alebo náhrobnej tabule, odkazuje sa na zákon č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov, a to konkrétne ust. § 101 ods. 2. V ustanovení § 101 ods. 2 vyhl. č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov za náklady spojené s pohrebom považuje najmä : a) náklady účtované pohrebnou službou, ktorá poskytla služby spojené so zabezpečením pohrebu,

b) náklady na spoloplenie, ak nie sú súčasťou nákladov účtovaných pohrebnou službou,

c) cintorínske poplatky,

d) náklady na zriadenie pomníka alebo náhrobnej tabule,

e) náklady na úpravu hrobu.

Podľa ust. § 101 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov suma náhrady nákladov uvedených v odseku 2 je najviac 2 324,40 €. Na zvýšenie tejto sumy platí § 94 ods. 4 rovnako.

Okresný súd návrh navrhovateľov na zaplatenie sumy 663,88 € zamietol z dôvodu, že navrhovatelia „neprodukovali žiadny listinný dôkaz o tom, že reálne takúto sumu i vynaložili za účelom zriadenia náhrobnej dosky a pomníka a jeho osadenia“. Okresný súd ale zároveň v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že mal k dispozícii listinný dôkaz predložený navrhovateľmi a to faktúru č. PF 001 zo dňa 07. 05. 2010 splatnú 30. 07. 2010 a mal za preukázané, že dodávateľ - Kamenárstvo - vyfakturoval dodanie a zriadenie pomníka a náhrobnej dosky v sumy 3 950,80 €.

Ak potom v súdnej veci mal okresný súd ako listinný dôkaz k dispozícii objednávku, príp. faktúru na dodanie a zriadenie pomníka a náhrobnej dosky, mal z tohto listinného dôkazu vychádzať.

Okresný súd návrh zamietol tiež z dôvodu, že dobrovoľné plnenie zo strany odporcu v 3. rade, považoval za plnenie poskytnuté v primeranom rozsahu. Primeranosť vynaložených nákladov na pohreb a s tým aj súvisiacich nákladov na zriadenie pomníka alebo náhrobnej tabule však závisí na konkrétnych okolnostiach každého prípadu. Ak sú potom náklady spojené s pohrebom, za ktoré sa považujú aj náklady na zriadenie pomníka alebo náhrobnej tabule preukázané predložením faktúry, súd musí skúmať primeranosť týchto nákladov; v prípade ak súd ustáli, že tieto náklady nie sú primerané, musí z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplývať, v čom videl neprimeranosť vynaložených nákladov.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.